

Κοντά στον Χριστό

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟ ΦΥΛΛΑΔΙΟ ΠΑΙΔΙΚΩΝ ΕΝΟΡΙΑΚΩΝ ΣΥΝΑΞΕΩΝ
ΓΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΙΕΡΑΠΥΤΝΗΣ ΚΑΙ ΣΗΤΕΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ 44ο ΜΑΪΟΣ-ΙΟΥΝΙΟΣ 2008

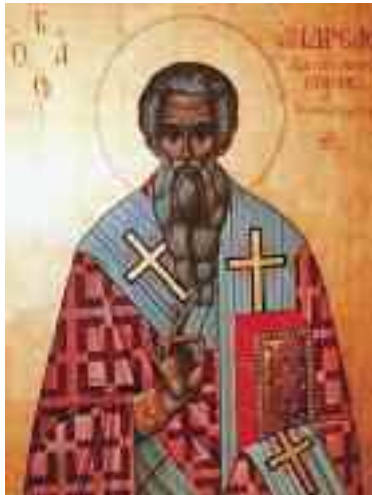
Ὁ Ἅγιος Ἀνδρέας Ἀρχιεπίσκοπος Κρήτης ὁ Ἱεροσολυμίτης

Ὁ Ἅγιος Ἀνδρέας, Ἀρχιεπίσκοπος Κρήτης, εἶναι μιὰ ἀπὸ τίς μεγαλύτερες μορφές τοῦ Κρητικοῦ ἀγιολογίου. Ἡ φήμη του δέν περιορίζεται μόνο στή Μεγαλόνησο, ἀλλά ἀπλώνεται σ' ὅλο τὸν ὀρθόδοξο χῶρο. Εἶναι ἕνας ἀπὸ τοὺς μεγάλους ἐκκλησια-

στικoὺς ποιητές. Γεννήθηκε γύρω στὸ 660 μ.Χ. στή Δαμασκὸ τῆς Συρίας ἀπὸ γονεῖς εὐσεβεῖς, τὸ Γεώργιο καὶ τὴ Γρηγορία. Μέχρι τὸ ἕβδομο ἔτος τῆς ἡλικίας του ἦταν ἄφωνος. Μιὰ μέρα οἱ γονεῖς του τὸν πῆγαν στήν ἐκκλησία καὶ κοινώρησε τὰ ἄχραντα μυστήρια. Μετὰ τὴ θεῖα Μετάληψη λύθηκε ἡ γλῶσσα του καὶ ἄρχισε νὰ μιᾶ κανονικά.

Σέ ἡλικία μόλις 15 χρονῶν ἀρνήθηκε τίς κοσμικὲς χαρὲς καὶ ἀφιερώθηκε στὸ μοναχισμό, στήν περίφημη Μονή τοῦ Ἁγίου Σάββα τῶν Ἱεροσολύμων. Ἀπὸ πολὺ νωρὶς διακρίθηκε γιὰ τὴ μὀρφωση καὶ τὴν ἀρετὴ του μεταξὺ τῶν ἀγιοταφιτῶν πατέρων. Ἐγινε μοναχός, ἀναγνώστης καὶ πατριαρχικός νοτάριος τοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου τῶν Ἱεροσολύμων ἀπὸ τὸν τότε Πατριάρχη Θεόδωρο. Μετὰ ἀπὸ μιὰ δεκαετία, τὸ φθινόπωρο τοῦ 685, στὰ 25 χρόνια του,

στάλθηκε στήν Κωνσταντινούπολη, ὡς ἐπικαφαλῆς ἀντιπροσωπείας (μαζί με ἄλλους δύο κληρικούς) τῆς Ἐκκλησίας τῶν Ἱεροσολύμων γιὰ νὰ ἐκφράσει ἐγγράφως τὴ συμφωνία τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων πρὸς τίς ἀποφάσεις τῆς ΣΤ' Οἰκου-

μενικῆς Συνόδου κατὰ τῶν Μονοφυσιτῶν (680-681). Μάλιστα, δέν ἐπέδωσε μόνο τίς γραπτὲς θέσεις τῶν Ἱεροσολύμων, ἀλλά ἔλαβε καὶ τὸ λόγο γιὰ νὰ ὑπερασπισθεῖ τὴ διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας περὶ τῶν δύο φύσεων, τῶν δύο θελήσεων καὶ δύο ἐνεργειῶν τοῦ Θεανθρώπου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Μετὰ τὸ τέλος τῆς Συνόδου οἱ ἄλλοι δύο κληρικοί ἐπέστρεψαν πίσω, ἐνῶ ὁ Ἅγιος Ἀνδρέας παρέμεινε στή βασιλεύουσα τῶν πόλεων, ὅπου χειροτονήθηκε διάκονος καὶ διορίστηκε διευθυντῆς τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ὀρφανοτροφείου «Ἅγιος Παῦλος». Ἡ μεγάλη φροντίδα του γιὰ τὰ ὀρφανά παιδιά καὶ γενικά γιὰ τοὺς ἀνθρώπους πού εἶχαν ἀνάγκη, τὸ χάρισμά του στήν ὁμιλία καὶ τὰ διοικητικὰ του προσόντα τὸν ἔκαναν πολὺ ἀγαπητὸ καὶ γνωστὸ. Ἔτσι ἐκλέχθηκε

Ἀρχιεπίσκοπος Κρήτης (Γορτύνης) τὸ 711 ἢ τὸ 712. Ἀφοσιώθηκε στὰ ἀρχιερατικά του καθήκοντα καὶ ἔδωσε ὅλες του τίς δυνάμεις γιὰ τὴν πνευματικὴ προκοπὴ τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ. Ἀναδείχθηκε μεγάλος ἐκκλησιαστικὸς ἡγέτης καὶ λαμπρὸς διδάσκαλος καὶ ἐκκλησιαστικὸς ρήτορας, ἀφοῦ ἦταν βαθύς γνώστης τῆς Ἀγίας Γραφῆς, τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς γραμματείας καὶ σπουδαῖος ὑμνογράφος. Ἀνέπτυξε μεγάλο φιλανθρωπικὸ καὶ κοινωνικὸ ἔργο, γι' αὐτὸ καὶ ὅλο του τὸ ποίμνιο στὴν Κρήτη τὸν θεωροῦσε πραγματικὰ πατέρα του.

Ὁ Ἅγιος Ἀνδρέας πέθανε σὲ προχωρημένη ἡλικία περίπου 80 ἐτῶν, τὸ 740 μ.Χ., πάνω στὸ πλοῖο καθὼς γύριζε ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολη, ὅπου εἶχε πάει γιὰ νὰ βοηθήσει τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Κων/πόλεως προ-

κειμένου νὰ ἀντιμετωπίσει τίς εἰκονομαχικὲς ἔριδες. Τὸν ἔθαψαν στὴν Ἐρεσό τῆς Μυτιλήνης, στὸ ναὸ τῆς Ἀγίας Ἀθανασίας. Ὁ Ἅγιος Ἀνδρέας ὑπῆρξε μεγάλος ὑμνωδός. Συνέθεσε ἀρκετὰ τροπάρια καὶ κανόνες, τὰ περισσότερα ἀπὸ τὰ ὅποια τὰ ἔγραψε στὴν Κρήτη. Ἐνα ἀπὸ τὰ σπουδαιότερα ποιητικὰ ἔργα του εἶναι καὶ ὁ Μέγας Κανόνας, πού ψάλλεται τὴν Τετάρτη βράδυ καὶ τὴν Πέμπτη πρωὶ τῆς Ἐ΄ ἐβδομάδος τῶν Νηστειῶν τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς καὶ ἀναφέρεται στὴ μετάνοια τοῦ ἀνθρώπου καὶ τὴν ἐκζήτηση τοῦ ἐλέους τοῦ Θεοῦ.

Ἡ μνήμη του ἐορτάζεται στίς 4 Ἰουλίου.

*Κατηχητικὸ Σχολεῖο
Ἐνορίας Μύτου Ἱεράπετρας*

Ὁ Προφήτης Ἠλίας καὶ οἱ ψευδοπροφῆτες τοῦ Βάαλ

Μετὰ τὸν θάνατο τοῦ Σολομῶντα οἱ Ἰσραηλίτες ἄρχισαν νὰ μαλώνουν μεταξύ τους καὶ ἡ χώρα διαιρέθηκε σὲ δύο κράτη, τὸ Βόρειο καὶ τὸ Νότιο. Οἱ ἄνθρωποι δὲν νοιάζονταν πιά γιὰ τὸν ἀληθινὸ Θεὸ καὶ λάτρευαν τὰ εἰδῶλα πού τὰ ἔφτιαχναν μόνοι τους ἀπὸ πέτρα καὶ ξύλο.

Ἐνας ἀπὸ τοὺς βασιλιάδες τους λεγόταν Ἀχαάβ, ὁ ὁποῖος εἶχε παντρευτεῖ τὴν κόρη τοῦ βασιλιᾶ τῆς Σιδώνας, τὴν Ἰεζάβελ. Αὐτὴ ἦταν φανατικὴ εἰδωλόλατρισσα καὶ προσπάθησε νὰ διαδώσει στοὺς Ἰσραηλίτες τὴ λατρεία ἑνὸς ψεύτικου Θεοῦ, τοῦ Βάαλ, ὁ ὁποῖος ἦταν δῆθεν ὁ θεὸς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς βροχῆς.

Τότε ἔστειλε ὁ Θεὸς τὸν προφῆτη Ἠλίαν στὸν Ἀχαάβ καὶ τοῦ εἶπε ὅτι τὰ ἐπόμενα χρόνια δὲν θὰ βρέξει στὴ χώρα αὐτῆ βροχῆ. Αὐτὸ εἶναι τιμωρία γιὰ σένα, ἐπειδὴ λατρεύεις τὰ εἰδῶλα καὶ ὄχι τὸν ἀληθινὸ Θεό». Πράγματι ἔτσι ἔγινε. Γιὰ τρία χρόνια δὲν ἔβρεξε καθόλου. Τίποτε δὲν φύτρωσε, ὅλα τὰ φυτὰ ξερᾶθηκαν καὶ ἔπεσε μεγάλη πείνα.

Ἡ εἰδωλόλατρισσα βασιλισσα γιὰ νὰ πετύχει τὸν σκοπὸ της ἔφερε ἀπὸ τὴν πατρίδα της πολλοὺς ψευδοπροφῆτες τοῦ Βάαλ, κατέστρεψε τὰ θυσιαστήρια τοῦ ἀληθινοῦ

Θεοῦ καὶ ἐξόντωσε τοὺς ἀληθινούς προφῆτες. Μόνο ὁ Προφήτης Ἠλίας σώθηκε μὲ θαυμαστὸ τρόπο καταφεύγοντας σ' ἕνα χεῖμαρρο κοντὰ στὸν Ἰορδάνη ποταμὸ, ὅπου τοῦ ἔφερναν τροφή τὰ κοράκια.

Συγκεκριμένα, ὁ Ἀχαάβ ἤθελε νὰ σκοτώσει τὸν Προφῆτη Ἠλίαν, γι' αὐτὸ ὁ Θεὸς τοῦ εἶπε νὰ πάει νὰ κρυφτεῖ στὸ χεῖμαρρο Χωρράθ, ὅπου ὁ Θεὸς τοῦ ἔστειλε τροφή μὲ τοὺς κόρακες πρωὶ καὶ βράδυ ἐνὼ νερὸ ἔπινε ἀπὸ τὸν χεῖμαρρο. Μετὰ ὁμως ἀπὸ μερικὲς μέρες ξεράθηκε ὁ χεῖμαρρος. Τότε μίλησε ὁ Θεὸς στὸν Προφῆτη Ἠλίαν καὶ τοῦ εἶπε νὰ πάει στὴν πόλη Σαρεπτά, ὅπου μιὰ χήρα θὰ φρόντιζε γιὰ τὴν τροφή του.

Πράγματι μόλις ἔφτασε ὁ Ἠλίας στὴν πόλη τῆς πόλης, εἶδε μιὰ χήρα πού μάζευε ξύλα. Τῆς φώναξε καὶ τῆς εἶπε νὰ τοῦ φέρει λίγο νερὸ καὶ ἕνα κομμάτι ψωμί, λέγοντάς της ὅτι σύμφωνα μὲ τὴν ἐντολή τοῦ Θεοῦ τὸ πιθάρι μὲ τὸ ἀλεύρι δὲν θὰ ἀδειάσει καὶ τὸ λάδι στὸ δοχεῖο δὲν θὰ λιγοστεύει ὡς τὴν ἡμέρα πού θὰ στείλει πάλι βροχῆ. Ἔτσι καὶ ἔγινε. Γιὰ πολὺ καιρὸ ἔτρωγαν ὁ Προφῆτης, ἡ χήρα καὶ ὁ γιός της χωρὶς νὰ ἀδειάσει τὸ πιθάρι μὲ τὸ ἀλεύρι καὶ χωρὶς νὰ λιγοστεύει τὸ δοχεῖο μὲ τὸ λάδι.

Μιά μέρα ο Θεός διέταξε τόν Προφήτη Ἡλία νά πάει νά παρουσιασθεῖ στόν Βασιλιά Ἀχαάβ, γιά νά στείλει τή βροχή στή γῆ. Μόλις παρουσιάσθηκε, ὁ Ἀχαάβ τοῦ εἶπε: «Ἐσύ εἶσαι πού ἀναστατώνεις τόν Ἰσραήλ;». Ὅμως ὁ Προφήτης Ἡλίας τοῦ ἀπάντησε: «Δέν ἀναστατώνω ἐγώ τόν Ἰσραήλ, ἀλλά ἐσύ καί ἡ οἰκογένειά σου. Ἐσεῖς ἀρνηθήκατε νά ὑπακούσετε στίς ἐντολές τοῦ Κυρίου καί λατρέψατε τόν Βάαλ. Τώρα λοιπόν στείλε καί συγκέντρωσέ μου ὅλους τούς Ἰσραηλίτες καί τούς ψευδοπροφῆτες τοῦ Βάαλ».

Πράγματι ἦρθαν ὅλοι στό βουνό Κάρμηλος. Ὁ Ἡλίας πλησίασε τόν λαό καί τοῦς εἶπε: «Ἀποφασίστε τώρα ποιός εἶναι ὁ Θεός σας ὁ Κύριος ἢ ὁ Βάαλ. Ἐγώ ἀπέμεινα ὁ μόνος προφήτης τοῦ Κυρίου, ἐνώ οἱ προφῆτες τοῦ Βάαλ εἶναι 450. Ἄς μᾶς φέρουν δύο μοσχάρια. Οἱ προφῆτες τοῦ Βάαλ ἄς διαλέξουν τό ἕνα ἄς τό κομματιάσουν καί ἄς τό βάλουν πάνω στό ξύλα στό θυσιαστήριο. Ἐγώ θά πάρω τό ἄλλο μοσχάρι καί θά κάνω τό ἴδιο. Φωτιά ὅμως δέν θά βάλει κανεῖς. Ἄς ἐπικαλεστοῦν αὐτοῖ τό ὄνομα τοῦ Κυρίου. Ὅποιος θεός ἀπαντήσει μέ φωτιά, αὐτός θά εἶναι ὁ ἀληθινός Θεός».

Οἱ προφῆτες τοῦ Βαάλ ἐτοίμασαν πρῶτοι τή θυσία τους. Ἐβαλαν ἕνα σφάγιο πάνω σέ ξύλα καί μέ παρακλήσεις ζητοῦσαν ἀπό τόν Βάαλ νά στείλει τή φωτιά γιά νά ἀνάψουν τά ξύλα καί νά γίνει ἡ θυσία. Ὅλοι οἱ

προφῆτες τοῦ Βάαλ χόρευαν γύρω ἀπό τό θυσιαστήριο καί φώναζαν: «Βάαλ, ἄκουσέ μας». Ὅμως καμιά ἀπάντηση δέν ἐρχόταν, παρότι κράτησαν μιᾶ ὀλόκληρη ἡμέρα οἱ προσευχές στόν ψεύτικο θεό Βαάλ. Ὁ Ἡλίας τοῦς προκάλεσε νά φωνάξουν πιό δυνατά μήπως καί εἰσακουστοῦν, ἀλλά «οὔτε φωνή, οὔτε ἀκρόαση» ὅπως ἀναφέρει τό κείμενο τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης. Ὅταν ἦρθε ἡ σειρά τοῦ Προφήτη Ἡλία, προσευχήθηκε στό Θεό στό δικό του θυσιαστήριο γιά νά βρέξει καί νά μάθει ὁ λαός ὅτι αὐτός εἶναι ὁ μόνος ἀληθινός Θεός. Καί πράγματι ἀμέσως ξέσπασε μιᾶ καταιγίδα καί ἄρχισε νά βρέχει. (Γ' Βασιλειῶν 18).

Τότε ὅλος ὁ λαός ἀναγνώρισε ὅτι ὁ Κύριος εἶναι ὁ ἀληθινός Θεός πού ἐξουσιάζει τίς δυνάμεις τῆς φύσης. Αὐτό ὅμως ἔκανε ἀκόμη πιό σκληρή τήν Ἰεζάβελ, πού ἀπειλήσε νά σκοτώσει τόν Προφήτη Ἡλία, ὁ ὁποῖος ἀναγκάστηκε νά πάρει ἄλλη μιᾶ φορά τό δρόμο τῆς ἐξορίας.

Μέχρι τό τέλος τῆς ζωῆς του ὁ Προφήτης Ἡλίας δέν ἔπαψε νά ἀγωνίζεται μέ ζήλο γιά τόν Θεό καί νά ὑπερασπίζεται τήν πίστη του. Ὑπῆρξε μαχητής καί γι' αὐτό καί ὀνομάστηκε ζηλωτής. Τό ἔργο του συνέχισε ὁ μαθητής του Ἐλισσαῖος, ἐνώ ὁ ἴδιος κλήθηκε ἀπό τόν Θεό καί ἀναλήφθηκε στόν οὐρανό μέσα σέ πύρινο ἄρμα.

ἔδῶ γελα̃με

Μαθητής ρωτᾷ τόν δάσκαλο του:

-Κύριε, ἔχω μιά ἀπορία. Γιατί ὅλες οἱ γλάστρες τῶν λουλουδιῶν ἔχουν ἀπό κάτω μιά τρύπα;

Ἵ ἔξυπνος μαθητής τῆς τάξης λέει: Κύριε νά ἀπαντήσω ἐγώ. Τό ξέρω.

Δάσκαλος: ὀρίστε Γιάννη, ἐξήγησέ το!

Μαθητής: Βρέ χαζέ, δέν τό ξέρεις;

Ἵχουν τήν τρύπα γιά νά βάζουν οἱ μητέρες τό θερμοῦμετρο, ὅταν τά λουλούδια εἶναι ἄρρωστα!!!

Ἵ δάσκαλος: Στόν παράδεισο, παιδιά, ὑπῆρχαν ὅλα τά εἶδη τῶν ζῶων ἀπό τό πίο μικρό ἕως καί τό πίο μεγάλο. Καί ὅλα εἶχαν νά φᾶνε.

Ἵνας μαθητής: Ἵπῆρχαν καί οἱ σκόροι, Κύριε;

Δάσκαλος: Βεβαίως, καί ὑπῆρχαν οἱ σκόροι.

Μαθητής: Μά, τί μᾶς λέτε, Κύριε, τότε οἱ σκόροι τί ἔτρωγαν, ἀφοῦ καί ὁ Ἀδάμ καί ἡ Εὔα δέν εἶχαν ροῦχα;

Ρωτᾶνε ἕνα Πόντιο γιατί ἔχει δεμένο στό χέρι του μία κορδέλα. Αὐτός ἀπαντᾷ:

-Ἵ κορδέλα μοῦ θυμίζει τό σπάγκο. Ἵ σπάγκος μοῦ θυμίζει τό σκοινί. Τό σκοινί μοῦ θυμίζει τό ρίνγκ. Τό ρίνγκ μοῦ θυμίζει τό μπόξ. Τό μπόξ μοῦ θυμίζει τσακωμούς. Οἱ τσακωμοί μοῦ θυμίζουν τό μεθύσι. Τό μεθύσι μοῦ θυμίζει ταβέρνα. Ἵ ταβέρνα μοῦ θυμίζει τό κρασί. Τό κρασί μοῦ θυμίζει ἀμπέλια. Τά ἀμπέλια μοῦ θυμίζουν κήπους. Καί ὅλα αὐτά μαζί ὅτι σήμερα ἔχω ραντεβου̃ στούς Ἀμπελόκηπους!

Δύο φιλαράκια, ἕνα μυρμηγκι̃ κι ἕνας ἐλέφαντας, κάνουν βόλτα στό δάσος ὥσπου φτάνουν μπρός σ' ἕνα ποτάμι. Γιά νά περάσουν ἀπέναντι πρέπει νά διασχίσουν μιά σκοινένια γέφυρα. Ξεκινᾶνε λοιπόν σιγά-σιγά, ἀλλά κάπου στή μέση ἡ γέφυρα σπάει καί οἱ δύο φίλοι πέφτουν στό ποτάμι! Καθῶς κολυμπᾶνε γιά νά σωθοῦνε, τό

μυρμηγκι̃ τσαντισμένο λέει στόν ἐλέφαντα:

-Καί στό Ἵλεγα, δέν θά μᾶς ἀντέξει! Ἵπρεπε νά περάσουμε ἕνας-ἕνας!

Μιά ἔλληνοαμερικανίδα, πού κάνει διακοπές στήν Ἵλλάδα, μπαίνει σ' ἕνα μανάβικο καί μέ σπαστά ἔλληνικά ετοιμάζεται νά ἀγοράσει φρούτα.

-Παρακαλῶ δύο κιλά ροντάκινα.

-Ἵμέσως, μαντάμ!, λέει ὁ μανάβης καί παίρνει τῆ σακκούλα νά τίς βάλει.

-Στάσου, λέει ἐκείνη. Τί ροντάκινα εἶναι αὐτά; Ἵμεῖς στό Ἵμέρικο ἔχουμε πέντε φορές πίο μεγάλα! Δῶσε μου καλύτερα στρόμπερις, πῶς τό λέτε ἐδῶ ... φράουλες!

Ἵ μανάβης δίνει τόπο στήν ὀργή καί πάει νά βάλει φράουλες.

Στάσου! Ξαναλέει ἐκείνη. Τί μικρές φράουλες εἶναι αὐτές; Ἵμεῖς στό Ἵμέρικο ἔχουμε κάτι τόσοσο μεγάλες. Βάλε μου καλύτερα σταφύλια.

Ἵ μανάβης συγκρατεῖ τά νεῦρα του καί πάει νά τῆς βάλει σταφύλια.

-Στάσου, διαμαρτύρεται ἀλί ἐκείνη. Δέν εἶναι σταφύλια αὐτά! Τά ντικά μας στό Ἵμέρικο εἶναι 10 φορές πίο μεγάλα. Δῶσε μου καλύτερα ἕνα καρπούζι.

-Δέν ἔχω καρπούζια! τῆς λέει κοφτά ὁ μανάβης.

-Πῶς δέν ἔχεις; Κι αὐτά ἐκεῖ πού βλέπω τί εἶναι;

-Καρπούζια τά λέτε ἐσεῖς αὐτά στήν Ἵμερική; Ἵμεῖς ἐδῶ τά λέμε ἀρακά!

Δύο γιάπηδες ξεκινᾶνε μέ τό αὐτοκίνητο τοῦ ἕνος γιά διακοπές. Ἵστερα ἀπό κάμποσα χιλιόμετρα φτάνουν σ' ἕνα ὀρεινό χωριουδάκι. Κουρασμένοι, μπαίνουν στό καφενεῖο νά ξαποστάσουν, ἔνῶ οἱ ντόπιοι τοῦς κοιτάζουν καλά-καλά.

-Ρέ σύ, τί φρίκη εἶναι ἐδῶ!, λέει χαμηλόφωνα ὁ ἕνας. Οὔτε Ἵντερνέτ καφέ δέν ἔχει... Καί σοῦ ἔλεγα νά πᾶμε σέ κανένα κοσμικό μέρος ...

Δίκιο έχεις!! ἀποκρίνεται ὁ ἄλλος. Ἐδῶ μόνο Βλάχους καί γαϊδουράκια ἔχει...

Τυχαίνει ὅμως νά τούς ἀκούσει ἕνας ντόπιος καί τούς λέει:

-Ἐσεῖς παλικάρια βλάχοι εἴσαστε;

-Ὅχι βέβαια! Λένε πειραγμένοι ἐκεῖνοι.

-Ἔ, τότε σίγουρα θά εἴσατε γαϊδούρια!, λέει εἰρωνικά...

Σήμερα ὁ δάσκαλος μοῦ ἔβαλε μονάδα στήν ἀριθμητική! ἀνακοινώνει ὁ μπόμπος στό μπαμπά του, γυρνώντας ἀπό τό σχολεῖο.

-Γιατί;

-Νά, μέ ρώτησε πόσο κάνει 8X9 καί ἐγώ τοῦ εἶπα 72.

-Πολύ σωστά!

-Κι ὕστερα μέ ρώτησε πόσο κάνει 9X8 ...

-Τί μποῦρδες εἶναι αὐτές; Ἀφοῦ δέν ἔχει καμία διαφορά!

-Ἔ, αὐτό ἀκριβῶς τοῦ εἶπα κι ἐγώ!

Κατηχητικά Σχολεῖα

*Παναγίας Ἐλεούσας καί Ἁγίας Φωτεινῆς
Ἱεράπετρας*

Ζωγραφική

Σχεδίασε τήν ἄλλη μισή εἰκόνα τῆς Παναγίας καί στή συνέχεια χρωμάτισέ την μέ τά κατάλληλα χρώματα (κίτρινο τό φωτοστέφανο, κόκκινο τό ἔνδυμά της κ.λπ.).

Πρόσεξε νά εἶναι ἴδια μέ τήν ἄλλη μισή εἰκόνα. Χρησιμοποίησε μολύβια γιά τό σχέδιο καί ξυλομπογιές ἢ μαρκαδόρους γιά τά χρώματα.

8. ΠΕΥΜΑΤΑ, 9. ΙΣΤΟΡΙΚΟΣ. Κάθετα σχηματίζεται ἡ λέξη ΚΑΝΟΚΑΡΙ.

Ἀνδρεῖς Ἀκροστιχίdas: 1. Κ, 2. ΑΩ, 3. ΝΑΕ, 4. ΟΡΟΣ, 5. ΚΑΙΝΗ, 6. ΑΣΔΟΣ, 7. ΙΣΤΟΡΙΑ, 8. ΠΕΥΜΑΤΑ, 9. ΙΣΤΟΡΙΚΟΣ. 7. ΗΑ-ΝΑ-ΤΑ 8. ΝΟΠΣΜΑ, 9. ΟΡΙΜΟ - ΜΑΪ, 10. ΣΙΠΟΝΤΑΡΩ, 11. ΗΣΑΪΑΣ-ΙΝ. ΚΑΘΕΤΑ: 1. ΚΑΝΟΚΑΡΙ, 2. ΑΝΑΤΟΝΕΡΟ, 3. ΤΑΜΑ-ΕΡ, 4. ΑΜΙ-ΑΤΟΚΟ, 5. ΙΖΑΚ-ΑΝ, 6. ΑΝΕΤΟΣ - Τ.Ζ. 7. ΕΡΟ-ΑΓΗΜΑ, 8. ΡΡ-ΚΑΝΑΜΑΡΙ, 9. ΙΟΒΟΝΑ-ΑΙΩΝ.

Ἀνδρεῖς Στρωπορόξου: ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ: 1. ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΗ, 2. ΑΝΑΜΑΝΑ, 3. ΝΑΜΙΑ, 4. ΑΙΓΑ,

ΣΥΝΟΛΟ 1+3+30+7+100+2+50+8+10+12=223.

5. ΕΚΑΤΟ, 6. ΑΥΟ, 7. ΠΕΝΤΗΝΤΑ, 8. ΟΚΤΩ, 9. ΔΕΚΑ, 10. ΔΩΔΕΚΑ.

Ἀνδρεῖς Ἀκροστιχίdas τῶν ἀριθμῶν: 1. ΕΝΑ, 2. ΤΡΙΑ, 3. ΤΡΙΑΝΤΑ, 4. ΕΠΤΑ,

ἄκροστιχίδα τῶν ἀριθμῶν

Συμπληρώστε τὶς δέκα λέξεις γνωρίζοντας ὅτι ἀπὸ τὴν κάθε μία λέξη τὰ γράμματα ποὺ λείπουν σχηματίζουν ὀλογράφως ἓνα ἀριθμὸ π.χ. ἡ πρώτη συμπληρώνεται μὲ τὸν ἀριθμὸ «ΕΝΑ» καὶ γίνεται «ΚΑΘΕΝΑΣ».

Ἄν τὶς συμπληρώσετε ὅλες σωστὰ καὶ γράψετε πλαί τούς ἀριθμούς ὅλους καὶ τούς προσθέσετε, θά βρεῖτε ἄθροισμα 223.

1. ΚΑΘ ___ Σ (1)
2. ΜΑΘΗ _____
3. _____ ΦΥΛΛΟ
4. _____ ΦΩΤΗ
5. _____ ΜΒΗ
6. ΑΝΑ ___ ΜΑΙ
7. _____ ΡΑΚΙ
8. _____ ΒΡΙΟΣ
9. Α ___ ΡΟΣ
10. _____ ΝΗΣΑ

Κατηχητικό Σχολεῖο
Ἐνορίας Παχειάς Ἄμμου

Κατασκευή: Μολυβοθήκη σκυλάκι Δαλματίας

Υλικά: Χαρτόνι τύπου κανσόν (ἄσπρο καὶ λίγο κόκκινο), τσόχα μπλέ, μαρκαδόρος μαῦρος, πάχους Μ, χαρτονένιο ρολό καὶ κόλλα.

Τρόπος κατασκευῆς: Ντύσε τὸ ρολό μὲ ἄσπρο χαρτόνι. Ζωγράφισε μὲ μαῦρο μαρκαδόρο τῆς κηλίδες στὸ σῶμα τοῦ σκύλου καὶ τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ προσώπου του. Ζωγραφίστε ἐπίσης τὶς γραμμές στὰ δάκτυλα καὶ τῶν τεσσάρων ποδιῶν τοῦ ζώου. Κολλήστε τὸ κεφάλι πάνω στὸ ρολό καὶ μετὰ τὴν κόκκινη γλώσσα. Τοποθετήστε στὰ πλάγια τοῦ σώματος τὰ μπροστινὰ πόδια καὶ στερεώστε τα μὲ κόλλα. Τὰ πίσω πόδια κολλήστε τα στὸ κάτω μέρος τοῦ ρολοῦ. Κάντε ἓναν κόμπο στή μία ἄκρη τοῦ μπλέ τσόχινου μαντιλιοῦ. Μετὰ τυλίξτε τὸ μαντίλι γύρω ἀπὸ τὸ σῶμα τοῦ σκύλου, ὅπως φαίνεται στὴν εἰκόνα, καὶ κολλήστε τὶς δύο ἄκρες του γιὰ νὰ σταθεροποιηθεῖ.

Κατηχητικό Σχολεῖο
Ἐνορίας Παλαικάστρου

ΠΑΙΧΝΙΔΙ: Τά βαρελάκια

Βαρελάκια λέγεται τό παιχνίδι πού παίζουν πολλά παιδιά μαζί. Τό ένα στέκεται πίσω από τό άλλο σέ μία γραμμή καί λίγο μακριά μεταξύ τους. Σκύβουν κρατώντας τά γόνατα μέ τά χέρια καί μέσα τό κεφάλι.

Ό τελευταίος θά ξεκινήσει νά πηδάει πάνω από κάθε παιδί καί όταν τελειώσει θά πάρει θέση στή γραμμή πρώτος. Έτσι τό παιχνίδι δέν τελειώνει ποτέ!

Μουσικό μονοπάτι

Βρές σοιό άσού τά τρία μονοπάτια σρέσει νά άμολουθήσει ή Έλένη γιά νά φθάσει στά τύμωναά της.

Σταυρόλεξο

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1											
2								■			
3						■	■	■			
4				■		■	■				
5			■		■	■					
6							■		■		
7					■						■
8			■								
9							■				

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ

1. Πηγαίνουν τά παιδιά τό καλοκαίρι.
2. Ίστορική γέφυρα Στερεάς Έλλάδας - 'Η μύτη μας ... πίο παλιά.
3. Πρωτεύουσα νομού Στερεάς Έλλάδας - Δέν φτάνουν. Εΐναι ...
4. Κολοβός χρονικός σύνδεσμος - 'Η έφαρμογή τους σημαίνει Δημοκρατία.
5. Φαγωμένη ... μισή κότα -

'Ακαλλιέργητα καί μή καρποφόρα χωράφια. 6. 'Ο διαβασμένος μαθητής αισθάνεται... Τεθεΐσα σφραγίδα (μέ συντομία). 7. Δέν έχει ούτε ... ούτε όσο - Στρατιωτικό τμήμα. 8. 'Όμοια σύμφωνα - νόστιμο καί νηστήσιμο θαλασσινό. 9. Άλλιώς τά δηλητηριώδη φΐδια. - Άπό έκατό χρόνια άποτελείται ό ... ΚΑΘΕΤΑ
1. Άγαπημένη έποχή τών ... μαθητών. 2. Άλάτι καί νερό. 3. Σέ ιερά πρόσωπα τό ... τάζουμε- Άντίστροφα γίνεται κακόχη λέξη. 4. Φίλος στά Γαλλικά - Δάνειο χωρίς ... τόκο. 5. Μέ τό Ι γίνεται παιδί του θαύματος - Μισό ... άλλα. 6. 'Αφωνη... Κίνα - Εύρύχωρο δωμάτιο σπιτιού. 7. Μέ ένα τ στη μέση γίνεται γράμμα της αλφαβήτα - Τελικός σύνδεσμος - Βυζαντινή νότα. 8. 'Η σκέψη της λογικής - Διστακτικό μόριο. 9. Τό φρούτο εΐναι ... γιά φάγωμα - Μήνας χωρίς τήν κατάληξη -ος. 10. 'Όταν βοηθάμε κάποιον γιά κάτι, λέμε τότε ότι έγώ... 11. Στο γάμο χορεύεται - Κολοβή ... ίνα

Κατηχητικό Σχολείο Ένορίας Αγίας Φωτεινής Έεράπετρας

Άκροστιχίδα (Η σκάλα του καλοκαιριού)

Κατέβαινε μέ προσοχή. Μπορείς, καί θά χαρείς.

- Τό 20 μέ έλληνικό γράμμα.
- 'Η αρχή καί τό τέλος μέ γράμματα.
- Άρχή λόγου πολιτευτών σέ έκλογές.
- 'Υπάρχει καί τό ... τών 'Ελαιών.
- 'Η ... Διαθήκη.
- 'Ο ... υΐός της παραβολής.
- Κάθε λαός έχει τήν ... του.
- 'Υπάρχουν καί θαλάσσια ...
- 'Ο Θουκιδΐδης ήταν μεγάλος ...

Κατηχητικό Σχολείο

Ένορίας Αγίας Φωτεινής Έεράπετρας